

# { אז נדברו }

פרשת חוקת תשפ"א | לסדר: "ומדבר מתנה" | גליון מספר: 517

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

אנחנו אקראית הוצאה לאור (נספח  
ל' הספי' אהבתי

ובקוים אגלה שקוים אצוה  
הצני

37 יצוה אנו - 0527683095

## התחדשנו בס"ד:

מהיום ניתן שוב לקבל את  
הגיליון בשירות פקס  
באמצעות שיחת טלפון:

0795319191

(ניתן לפעול לפי ההוראות  
המפורטות שם..)

## להשתתפות בהוצאות

הגליון:

בבנק:

חשבון 705284

בנק פאג"י

סניף 187

באשראי:

"נדרים פלוס"

- "קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

בדואר:

פולק- רח' גאולה 15,  
חיפה

תודה מראש!!!

## סדרת בדיקות מקיפות... מה כ"כ מפריע לי בממשלה החדשה?

בימים אלו יש כאב ותסכול וגם דאגה בציבור החרדי על הקמתה של ממשלת זדון שכל מגמתה להעיק לשכינה ולקעקע את היידישקייט... **אז בא... בא נעשה סדר במחשבות... בא נניח את הדברים על השלחן כמות שהם...** אז ככה: לי באופן אישי מאוד כואב הלב ש-קמה כזו ממשלה... ואני כל הזמן מנסה לנבור לעצמי עמוק בפנים... למה?? למה זה כ"כ כואב לי?? מה באמת באמת כ"כ מפריע לי בזה?? (אני יודע שיש כאלו שלא מבינים בכלל מה השאלה... מה אתה לא מבין... אבל אני דווקא!!! דווקא מתעקש להעמיד את השאלה על השלחן) **אז לא נעים לי להציג את המסקנות...** הייתי מאוד שמח אם הייתי מגיע למסקנה המתבקשת שכואב לי על מיעוט כבוד שמים ועל הפגיעה ביידישקייט... הלוואי וזה היה הכאב שלי... **דא עקא שצר לי... התברר שלא בדיקו!!!** התברר לי ששמונים אחוז מהכאב שלי זה בסה"כ יושב על תחושת עלבון ותבוסה טבעית של בן אדם שהקבוצה שלו הפסידה במערכה!! כן... כמו בכל משחק כדורגל... יש צד שמנצח ויש צד שמפסיד... אז גם כאן בסופו של דבר מפלגה זו הרי שייכות קבוצתית... והקבוצה שלי הפסידה... ולהפסיד זו תחושה מרירית ולא כ"כ נעימה... וזה הסיפור האמיתי!!! כמוכן בלי לטייח... (וכמזדמני שחשוב לחדר את זה!! כדי לא לערוב אור וחושך... שלא יהיה מישהו שידמיין לרגע שהצער שיש לו קצת זה צער על גלות השכינה... על זה נאמר: "שב בלול...") יש פה צער טבעי של תבוסה והעדד נצחון... **ואני כמוכן מדבר עלי ועל חברים שלי!!!** (אני לא מדבר לא על אנשים באמת מרוממים שבאמת אכפת להם רק כבוד שמים ויש כאלו... ובמקביל אני גם לא מדבר על אנשים שמרמים את עצמם... לא בבית ספרנו!!!)

ואם אכן כך.. אם 80% מהכאב יושב על תחושת ההפסד.. אם ככה... **אז דבר ראשון: לא נורא!!!** צריך לדעת גם להפסיד בכבוד... צריך לדעת לבלוע כדורים גם אם הם קצת מרים וקשים לבליעה... **דבר שני:** אם לא מתאים לי התוצאות הפוליטיות יש מה שנקרא לפרוש מהחיים הפוליטיים... בכל רגע נתון אני יכול לעזוב את המגרש הלא יציב הזה ולחפש הימורים אחרים שיחרצו את גורל המצב רוח שלי... ולכן תשמע לי... היות ואני אוהב אותך... תשמע בקולי ותפסיק לקרא עיתונים בתקופה הקרובה... חבל עליך... אני מודיע לך מראש שבתקופה הקרובה העיתון הולך להשרות אורית נכאים עד כמה אנחנו עשוקים ורצוצים כל הימים ורק רוצים לחסל אותנו... מי שרוצה מחדי בוקר להרוס לעצמו את המצב רוח שיערב לו... **אני לא!!!** מילא אם הייתי יכול לפעול... מילא אם היה קצת ערב בחירות ורוצים לנער אותי מהאדישות נו... יש טעם להיכנס למסע ההפחדה הזה... אבל אם אני בלאו הכי לא יכול לעזור... אז מה העניין להיכנס כל יום לדכאון הזה?? (את העיתון אני מבין... את הנציגים שלנו אני בודאי מבין, הם צריכים לייצג אותנו!! הם צריכים להיאבק ומחות על כל פגיעה אבל ממני לא ביקשו... אז למה לצער אותי לחינם... מישהו משלם לי על זה??)

**עד כאן טיפלתי בשמונים אחוז כאב!!! השמונים אחוז של תחושת התבוסה הטבעית...** אז סיכמנו שני דברים: דבר ראשון: מותר גם להפסיד... דבר שני: מותר לפרוש מהחיים הפוליטיים וטוב יום אחד קודם... **כעת נעבור לעשרים אחוז הטהור והנקי שלי!!!** סו"ס אני גם יהודי ערלעכער... ואיכפת לי כבוד שמים ואיכפת לי שבת קודש ויידישקייט וכשרות... ובאמת כואב לי שקמה ממשלה שכל מגמתה לחבל בכל הקדוש והיקר לנו... להרבות חילולי שבת ולפרק את מערכות הכשרות ולהכניס תכנים לא טהורים למחוזותנו... **אוהו... כאן אנחנו מתחילים לדבר!!!** נו... באמת מה עושים?? סו"ס כואב לי באמת כבוד שמים... כואב לי על רמיסת היידישקייט...

**אז כאן תסלח לי!!! דווקא כאן...** יש לי איזושהי טענה שהיא אמנם ישנה נושנה... אבל דווקא כאן מצא בעל דין לגבות את חובו!!! כן... נכון... נכון שקמה כאן ממשלה שרוצה להילחם ביידישקייט... נכון שיש פה כוונות זדון להתיר תחבורה ציבורית בשבת ונישואי תערובת וכ' וכ'... **אבל!!! כאן מגיע האבל הגדול!!!**

## מה נעשה... ש... ש... שאנחנו עסוקים בפניות קודמות!!!

מה נעשה שהממשלה הזו... כמה שהיא נלחמת ביידישקייט... אבל עדיין **היא האחרונה ברשימה!!!** יש לפניה המון המון מעיקים לשכינה שנמצאים בתור הרבה הרבה לפנייה... יש אצלנו בפנים התמודדויות הרבה יותר קשות ומשמעותיות שהם בידינו ובשליטה שלנו... שזה אמור להטריד אותנו הרבה יותר... ש... שממשלת הזדון הזו עם כל הכוונות הרעות שלה... היא חיוורת לידם... **אני רוצה להשתמש בדוגמא שמאוד מציקה לי באופן אישי:**

אני לא מבין: למה כשאני צועק גיוואלד על פגעי הטכנולוגיה ועל וואצפ שזו פירצה אמיתית בתוכנו... זה לא חתימות והסכמים... זה לא הצעות חוק ולא מחכה לקריאה ראשונה או שלישייה... אנחנו פוגשים את זה כאן ועכשיו בתוך הציבור שלנו... אז למה כשאני מדבר על פגעי הטכנולוגיה חברים שלי מתלוננים עלי ובצדק!!! תפסיק לדבר על זה... זה לא נוגע אלינו... נכון שיש כזו בעיה בשולי המחנה... אבל זה השוליים... זה לא נוגע אלינו... תפסיק לצעוק על זה... תפסיק להכניס את המושג הזה למחנה... **אין בעיה!!! קבלתי!!!** אני מקבל את הטענה הזו!!! **אבל למען ה'!!!!** למה כשקמה ממשלת שמאל והנציגים שלנו צועקים שוד ושבר... אוי ואבוי... כעת יתירו גיור רפורמי... ותהיה תח"צ בשבת בכמה ערים חילוניות נוספות... למה כאן כולם נזעקים יחד איתם... למה כאן פתאום לכולם אכפת?? איפה אתם כשזועקים על בעיות אמיתיות כאן ועכשיו?

המשך בעמוד 6 בגיליון זה.

## הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד... מי הם האחים?

כתוב בפרשה שהקב"ה העניש את משה ואהרן באותו עונש... על שניהם נגזר ביחד שהם לא יכנסו לארץ ישראל!!! משה רבינו כידוע התפלל כמנין ואתחנן וקרע את השמים בתפילות כדי לזכות כן להיכנס לארץ... והוא לא הפסיק להתפלל עד שהקב"ה אמר לו: רב לך, לעומת זאת אהרן הכהן... שקט!!! דממה!!! לא ידוע לנו שהוא התפלל על זה בכלל... אפילו לא תפילה אחת... אדרבה... כתוב בפרשה שהקב"ה אומר לאהרן לעלות להורו ההר ואהרן עולה להורו ההר ללא אומר ודברים... מה הפשט בזה??? איך יכול להיות שמשה רבינו מתפלל 515 תפילות ואילו אהרן הכהן לא מתפלל אפילו תפילה אחת???

### אלא כאן רואים את שתי ההנהגות השונות שיש בעבודת ה'!!!

משה רבינו הוא הנהגה של גילוי... משה רבינו מראה לנו אותות ומופתים... משה רבינו זה והוצאתי והצלתי וגאלתי ולקחתי... משה רבינו הוא הצדיק שפועל ישועות... כשיהודי מגיע לבקש ברכה ממשה רבינו... משה רבינו פורש כפיו השמימה ומתפלל... וצדיק גוזר והקב"ה מקיים... ממשה רבינו יוצא עם ישועות... אבל אהרן הכהן??? זו הנהגה אחרת!!!

כל המהות של אהרן הכהן זה וידום!!! מה שה' עושה הכי טוב!! אהרן הכהן הוא הכלה של הקב"ה... כן... אהרן הכהן הוא הכלה הנאמנת של הקב"ה שמה שה' עושה אני איתו... לא מתווכח... אני לא מנסה לשנות לקב"ה את התכניות... אם הקב"ה החליט שאהרן לא יכנס לארץ ישראל... אהרן לא מנסה להתווכח... מה שה' רוצה אני איתו בכל מצב... לא לחינם אהרן הכהן נכנס לקודש הקדשים... כי הוא הכלה שנכנסת עם חתנה לחדר יחוד!!! ושם בקודש הקדשים יש מקלו של אהרן שזה זר פרחים... שהכלה מגישה לחתן ואומרת לו: אני שלך! אני איתך!! מה שתעשה אני איתך... זו ההנהגה של אהרן הכהן...

אהרן הכהן היה המנהיג של עם ישראל בגלות מצרים!!! כל זמן שמשה רבינו לא הגיע, אהרן הוא המנהיג... יהודי שבור ורצוף מגיש קוויטל לאהרן הכהן... אהרן מבטיח לו ישועות? לא!! ממש לא!! אהרן אומר לו: בא נקבל את ה'... לא נתלונן... אנחנו הכלה של הקב"ה... ואם כעת רצון ה' שיהיה שעבוד... אז וידום... נלך אחריו באש ובמים... נקבל באהבה...

ואז!!! אז הקב"ה רוצה לגאול את עם ישראל והוא שולח לנו את משה רבינו... משה רבינו מגיע ובבת אחת המנגינה משתנה במאה שמונים מעלות... יהודי מגיע למשה רבינו עם קוויטל... משה רבינו מיד מראה לו ישועות... "היה אתה לעם מול האלוקים..."

עכשיו תנסה לחשוב: בדור המדבר יש שתי צדיקים גדולים... אצל שניהם יש קבלת קהל... לשניהם אפשר להגיש קוויטל... יש משה ואהרן!!! תנחש אצל מי היה תור יותר ארוך???

ברור שכולם אצל משה רבינו!!! למה?? כי אצל משה רבינו יש ישועות... אם אתה מגיע למשה רבינו ומתלונן על משה... הוא מברך... מעתיד... ותגזר אומר ויקם לך... ואילו אהרן הכהן?? אוי... אני רק רואה את אהרן הכהן אני נזכר בימים הקודרים אי שם במצרים... שאני מגיע לאהרן ואני בוכה לו על כל הבעיות ואהרן מעודד אותי... תדע לך שאנחנו הכלה של ה'... ואם אנחנו נלך אחריו בכל מצב ונקבל אותו... הרי יהיה לקב"ה שידוך... ואם נתלונן... הקב"ה יפסיד את השידוך... לא יהיה לה' בן זוג שמוכן ללכת איתו בכל מצב... אוי... אני נזכר במשפטים האלו... כן... בשעתו זה בהחלט נתן לי כח ותעצומות... אבל כעת... כשאני עומד מול השטפון של אהבה והישועות והרחמים והענני כבוד שיש לנו ממשה רבינו... אני מעדיף ללכת למשה רבינו... זה הרבה יותר שווה מאהרן הכהן...

### נו... ומה האמת???

מה שכונן נכון!!! מי שרוצה תוצרת... מי שמחפש כספומט... הרי משה רבינו הוא איש האלוקים... הוא העומד מצד החתן... המזומנים נמצאים אצלו... המפתחות בידיים שלו... ואתה יכול למשוך כמה שאתה רוצה... אבל לזכות להיות הכלה של ה'?? לזכות להיות הכלה שעומדת עם זר פרחים מול קודשא בריך הוא ולהגיד זכיתי להיות הכלה של ה'...

### אה... מה אתה אומר?? מה יותר שווה?? מה יותר ריווחי?? שאלה!!! שאלה קשה!!!

מצד אחד יש לי פה כספומט... מה שאני רוצה להוציא מה' אני יכול... מצד שני: להפסיד את הכל... ובמקום זה להרויח להיות הכלה של ה'!!! אה... התלבטות מאוד גדולה... אם אני הולך אחרי משה רבינו... יש לי ביטוח!!! אם מגיע פרעה... משה רבינו מטביע אותו בים סוף... אם מגיע סיחון משה רבינו הורג אותו... אם יש בעיות... מגיעים למשה רבינו... מתלוננים והכל מסתדר... אבל אם אני מגיע לאהרן... אצל אהרן אין שום ביטוח... הוא לא מספק לך שום חסיון... לא מבטיח לך שום ישועה... אז כן... אתה כלה של ה'... אבל תכל'ס... מה יהיה איתי? אם יהיו בעיות?? אם פתאום מישהו יבא וילחם מי ישמור עליי???

ואז יום אחד... לפתע... וימת שם אהרן!!! אהרן הכהן מת... ואז!!! לפתע קרה דבר מפתיע ביותר... לפתע ענני הכבוד הסתלקו... בום!!! כעת לראשונה מתברר שהענני כבוד האלו ששמרו עלינו במשך ארבעים שנה... בזכות מי הם היו? בזכות אהרן!!!

כן... אהרן הכהן... זה שלא מוכן לתת שום ביטוח... הוא אף פעם לא מבטיח שמשלתם להיות יהודי... הוא אף פעם לא הבטיח שמי שיהיה צדיק ה' ישמור עליו ויסך ויגונן עליו... לא!!! אהרן הכהן תמיד ידע להגיד שאני הכלה של ה' שהולכת אחריו בכל מצב... באש... ובמים... בחום... בקור... בערפל... בעליות ובמורדות... וכעת מה מתברר?? שאחרי כל המשפטים האלו של אהרן הכהן... הרי הענני כבוד הגיעו דווקא בזכותו!!!

מה מתברר?? שדווקא הכלה הנאמנת הזו שמוכנה ללכת אחרי בעלה בכל מחיר וללא תנאים... מה אתה חושב?? שבעלה נשאר שאנן? אתה חושב שהרש"ע נשאר חייב??

הקב"ה משיב אהבה בכפליים ומסוכך את כולנו בענני כבוד שצולמו לא העלה על דעתו שהענני כבוד האלו היו מצב... אז ה' במקביל עושה הכל שיהיה לו הכי נוח... אהרן הכהן בעצמו לא העלה על דעתו שהענני כבוד האלו היו בזכותו... כי הוא מצידו הולך תחת השמש הקופחת אחרי ה'... מי שחושב רק על אבא שבשמים... הרי אבא שבשמים חושב רק עליו... ותכל'ס... אנחנו צריכים את שניהם!!! גם את ההנהגה של משה רבינו וגם את ההנהגה של אהרן!!! ס"ס משה רבינו הוא המנהיג העיקרי... בסופו של דבר ה' רוצה לתת לנו ולהעניק לנו ולהרעיף עלינו מלא חפניים ישועה ורחמים... ובשביל זה יש לנו צדיקים ופועלי ישועות... בשביל זה יש לנו תפילה... ואם רק תתפלל בעז"ש תקבל... אבל במקביל! לא לשכוח שלמשה רבינו יש אח!!! יש את אהרן הכהן שהוא הולך אחרי ה' ולא מתלונן... הוא מקבל מה שה' נותן לו באהבה... נו... אז מה הכי נכון?? משה או אהרן?? נו... מה התשובה? הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד!!! לתפוס את שתי ההנהגות של שני האחים גם יחד... ולדעת איך לתמרן ביניהם... מצד אחד להתפלל ומאידך לקבל מזה ומזה אל תנח ידך

לקראת ימי הקיץ הבאים עלינו לטובה ניתן לקנות את הספר "וימאן" העוסק בנושא התמודדות בשמירת העיניים והמסתערף.

כמו כן את הספר "אהבתי" (כי ישמע ה' קולי...) העוסק בענייני תפילה ופתיחות רגשית בנימה אישית מול אבינו שבשמים עד בא הישועה בע"ה.

ואת הספר "ואהבת" (את ה' אלוקיך) העוסק בקבלת מלכות ה', כיצד לקבל ולשמוח ולגדול מתוך הנתונים שה' מעמיד בפני כל אחד מאיתנו

כל זה במוקדי המכירה של גיליון זה. ובפלא:  
0548446691 0527683095

---

## הסגולה הבדוקה שכמעט לא נבדקת

אף אחד לא העיז לעשות את הצעד הדרמטי שחזקיהו עשה!!! מדובר באחד מהנכסים הכי יקרים לעם ישראל... נחש הנחושת!!! זה הנחש שמשה רבינו בכבודו ובעצמו עשה אותו בציווי ה'... והיה נחש הזה סגולה מיוחדת של רפואה ש'והיה כל הנשון וראה אותו וחי..."

ואכן במשך הדורות היו מאות ואלפי יהודים שהיו חולים במצב קשה והביאו אותם עם טיפול נמרץ לנחש הנחושת והם מיד נתרפאו... וחזקיהו החליט באופן שרירותי לכתת את נחש הנחושת!!! הוא מזלזל בו... הוא קורא לו נחושת... איך הוא מעיז לכתת דבר שמשה רבינו בכבודו ובעצמו עשה אותו בציווי ה'???

אבל אצל חזקיהו אין עניינים... אין נפתל ועיקר... חזקיהו יודע דבר אחד: שכל המטרה של הנחש שעומד על נס היא שבשעה שישאל מסתכלין כלפי מעלה משעבדים את ליבם לאביהם שבשמים... ואם כעת הנחש לא עושה את הפעולה הזו... אדרבה... במקום שישראל מסתכלים כלפי מעלה... הם רצים לסגולה של הנחש שתעזור להם... חזקיהו לא חושב פעמיים!! הוא מכתת את הנחש!!! מי יתן לנו את חזקיהו בדורנו... אנו... בדור הסגולות... כן... יש סגולות מאוד טובות... סגולות בדוקות ומנוסות... הכל נכון... אבל אם הסגולה הזו גורמת לי שבמקום שאני אשא עיניים מצפות לה'... במקום זה אני רץ לסגולה שתעזור לי... כאן צריך לכתת את נחש הנחושת ולהגיד נכון... הסגולה הזו מאוד חשובה ויסודתה בהררי קודש... אבל בסופו של דבר ה' רוצה אותי!! ה' רוצה תקשורת איתי!!! ה' לפעמים מזמין קשר... הוא משתוקק לשמוע את הקול הנעים שלי... ואני לא אתן לסגולה ולנחש הנחושת לעשוק מאבא שבשמים את התקשורת הבריאה איתי...

די לחסימה הרגשית מול הרבש"ע... די לברוח כל היום סחור סחור ולחפש סגולות... פה!!! בתוך הבית!! בחדר השקט והסגור... עשר דקות של "ישפוך שיחו..." עשר דקות של תקשורת נורמלית עם אבא שבשמים... יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה... מה אני בסה"כ רוצה ממך?? הראיני את מראייך השמיעיני את קולך!!! אני רוצה לשמוע את הקול שלך... אני רוצה שתסתכל כלפי מעלה ותבין שאני הכתובת לכל דבר... מומלץ בחום!!!

זו הסגולה הכי בדוקה! דא עקא שהיא הכי פחות נבדקת...

## מאמר שמיועד נטו ללומדי בית

### המדרש...

אחת השאלות הנצחיות שמלוות אותי (ומסתמא גם אותך) בלימוד הגמ'... כשאנחנו פוגשים נניח את רב רבי יוחנן בגמ'... אז אנחנו אמנם פוגשים אותם במסכת יומא או יבמות... אבל אל תשכח שהם בעצמם!! הרי להם לא היה את המסכת יומא שלנו על פ"ח דפיה... **אז מה כן היה להם???** מול איזה ספר הם ישבו בסדר א'?? **בא נשאל את זה ככה:** אביי אומר: כי חזינא צורבא מרבנן שעושה סיום מסכת עבידנא יומא טבא לרבנן... ואני שואל: איזה מסכת התלמיד של אביי למד שהוא עשה סיום?? בשלמא אני... אני למדתי את מסכת בבא מציעא שיש בה 120 דפים... כשהגעתי לדף 116 אני יודע שעוד ארבע דפים אני מסיים... אבל לאביי ורבה בעצמם... הרי עדיין לא היה להם את מסכת בבא מציעא שלי... **אז איזה מסכת כן היתה להם??** איזה דפים היה לתלמיד של אביי שהוא ידע להגיד... הנה... סיימתי... הגעתי לדף האחרון?? אתה מבין את השאלה: אני מעביר לנגד עיני את האמוראים בעצמם... ואני מנסה להבין לאן הם חתרו... מה היה המדד של תלמיד חכם?? אני לכה"פ... אבא שלי הראה לי יום אחד את המדף של התלמוד בבלי ואמר לי... אתה רואה... אם אתה לומד את כל זה אתה נהיה תלמיד חכם... ויפיי... מאז יש לי כיוון!! אני יודע לאן פני מועדות... יש לי אלפיים שבע מאות דפי גמ' ואז אני נהיה מרא דכולא תלמודא... **אבל מה אצלם??** בחור שנכנס לשיבה ורצה לצאת תלמיד חכם... איזה מדף הראו לו?? איך הסבירו לו מה צריך לדעת בשביל להיות תלמיד חכם?? זה לא סתם מטריד אותי כ"כ!! יש לי סיבה למה זה כ"כ מטריד אותי... **נו... אז באמת מה התשובה??**

מוכרחים לומר שבזמנם התורה לא היתה מובנית על סך מסוים של דפים ולא על כמות חומר מסוימת וגם לא על מדף או ארון ספרים... אז על מה כן?? **כל אחד היה עומד מול התורה הקדושה כמות שהיא!!** לכל אחד היה את הספר תורה שלו... את החמשה חומשי תורה שלו!! וכעת צריך להבין כל מילה ומילה... צריך להבין כל יתור וכל מיעוט...

אז בא ניקח לדוגמא: נחמיה העמסוני היה דורש כל אתין שבתורה... אתה יודע מה זה כל אתין שבתורה?? תפתח חומש ותנסה לספור כמה פעמים כתוב "את"!! ונחמיה העמסוני הבין ש"את" זה יתור... נו... אם "את" זה יתור המשמעות היא שכל "את" שבתורה זו מגירה פנויה!! מגירה ריקה!! שאמורים למלאות אותה בדרשה!! אז אם נניח יש 2300 אתין שבתורה אז יש כעת לנחמיה העמסוני 2300 מגירות ריקות שצריך למלאות אותם בגופי תורה... חכה... זה רק "את" מה עם אינספור יתורים ומיעוטים... ואתין ורקין והשמר ופן ורק וחוקה ומושבותיכם ולדורותיכם ושאר תיבות ויתורים וכל מילה כזו היא מגירה ריקה!! הנה!! זה הש"ס של נחמיה העמסוני...

**לדוגמא:** יש משא ומתן מאוד מוכר בגמ'... סוג של העברת כדור מאחד לשני... נניח יש מחלוקת רב

ורבי יוחנן... ואז הגמ' שואלת: מאי טעמא דרב? דכתיב כן וכך... נו... אם ככה... אז מה רבי יוחנן שחולק על רב... מה הוא ידרוש על הפסוק הזה (הרי לשיטתו הדרשה הזו מיותרת) עונה הגמ': ההוא מיבעי ליה לרב... כלומר: יש לרבי יוחנן דרשה אחרת מהיתור הזה... נו... אם כך, כעת הכדור חוזר לרב... מאיפה רב ילמד את הלימוד של רבי יוחנן? (הרי לרב הדרשה הזו כבר "תפוסה") עונה הגמ': יליף לה מקרא אחר... (רב לומד את זה מפסוק אחר) ואז שוב הכדור עובר לר' יוחנן... נו... ומה ר' יוחנן דורש על הפסוק הזה, (שהרי הוא כבר למד את הדרשה הזו מפסוק אחר)?? וכן הלאה וכן הלאה... איך אתה מסביר את סוג המשא ומתן הזה?? מה... מה זה הדבר הזה??

### אז ככה: לצורך העניין אני אנסה להמחיש את זה:

תאר לעצמך שאנחנו עושים כמין תרגיל מעניין: אני לוקח ארבעה בחורי ישיבה ומצייד אותם כל אחד בכמה מזוודות עמוסות בהמון פריטי בית שימושיים שצריך אותם בבית... כולם מקבלים את אותה תכולה!!

ואז אני לוקח את ארבעתם לצימר... כל אחד מקבל חדר נפרד משלנו!! עכשיו ככה: בכל חדר יש ארונות וכלי איכסון גדולים ומרווחים... ארון אחד גדול עם הרבה מדפים... יש גם שידה עם מגירות עמוקות... כוננית עם תאים וגם נישות... יש גם ארגז כלי מיטה... בקיצור: יש שם כלי איכסון בשפע בכל חדר!! **וקדימה... כעת ניגש לאתגר...**

כעת כל בחור מקבל משימה להיכנס לחדר הפרטי שלו... וכעת המשימה היא לפתוח את המזוודות ולהתחיל לשים כל פריט במקומו המתאים לו... דא עקא!! שיש בכלי האיכסון מקום מדויק כדי להניח שם את כל תכולת המזוודות... **לא פחות אבל גם לא יותר!!** צריך להיות מחושבן... אי אפשר סתם לדחוף דברים בארונות (כמו שהייתי עושה בישיבה...) צריך לנצל כל מגירה פנויה עד תום... כי מצד אחד יש אמנם מקום לכל דבר אבל יש **מקום מדויק!!** מדויק בשביל לרוקן את כל תכולת המזוודות!!

יש פה שתי משימות נוקשות: א. כל תכולת המזוודה צריכה להתרוקן ולהיכנס לתוך הארונות!! ומאידיך: כל הארונות צריכים להיות מלאים!!

אם אחד משתי המשימות לא הושלמו... יש פה כשלון!! צריך להתחיל הכל מחדש... הבנת את המשימה?? ואכן ארבעת הבחורים נכנסו עם המזוודות... התמקמו כל אחד בחדרו... והתחילו במלאכת פירוק המזוודות והסידור בארונות... ואז אחרי שהם סיימו את המבצע בהצלחה... יופי!! כעת ארבעת הבחורים נפגשו והתחילו להחליף חוויות... תגיד לי: מה שמת במדף הראשון בארון מימין?? **את החולצות!!** מה... את החולצות??... מעניין... אני מבין שזה המקום של המגבות... (ההוא מיבעי ליה למגבות...) רגע... אם שמת שמה את המגבות אז **איפה אתה שמת את החולצות??** (והוא דסבר מגבות... מנא ליה חולצות) את החולצות שמת **במגירה השלישית של השידה...** (מפיק לה מקרא אחר... אה ככה...?? זה מה ששמת במגירה הזו? אצלי המגירה הזו כבר תפוסה אצלי לבגדי חורף (והאי מגירה לחולצות הוא דאמא הא מיבעי ליה לבגדי חורף) ואז השלישי נכנס לשיחה ואומר... מה הבעיה...

אני הצלחתי להכניס גם את זה ואת זה באותה מגירה (יליף לה ממצח מצחו... דבר וכל דבר... וכיוצ"ב) ואז שניהם מסתערים עלי: מה... הכנסת את שניהם ביחד?? לא... לא מקובל עלינו. (והאי תנא מצח מצחו לא משמע ליה... לא דריש ליה) וכן הלאה וכן הלאה. **הבנת את המשל והנמשל?? מה אני מתכוין לומר??**

כשאני מגיע לבית המדרש ואני שואל מה מפריד ביני לבין תלמיד חכם?? מראים לי מדף של עשרים ספרים בארון שנקראים ש"ס... ואומרים לי כשהטקסט הזה יהיה בראש שלך אז אתה תהיה תלמיד חכם...

אבל תנא או אמורא שהתחיל ללמוד תורה... אצלו המגרש היה עסק הרבה יותר אישי ופרטי!!! הוא היה מקבל בנין רב קומות אבל ריק לגמרי לגמרי!!! והנה... בבקשה... תנסו... אתה רואה?? זה הבנין שלך!! **זו התורה האישית שלך!!** וכעת תתחיל לאבזר אותה... הנה... אתה רואה את החדר והארון הזה והנישה והמגירה הזו... הכל כעת ריק!! וקדימה... כל זה צריך להתמלאות... דבר דבור על אפניו... וקדימה... צא לדרך... תתחיל לאבזר את הבית הזה... תתחיל למלאות אותו...

**יש בידיים שלך ספר תורה שלם!!** בכל פסוק יש לך יתורים ומיעוטים והקשות וי"ג מידות שהתורה נדרשת בהם... והכל כעת חומר גלם!! יתור בתורה הוא כמו מגירה פנויה... ואתה צריך למלאות... לאבזר...

ואז האמורא ר' אבימי לוקח מזוודה גדולה ומתחיל למלאות... למזוודה הזו קוראים **תורה שבעל פה...** ר' אבימי מתחיל לעשות שימוש תלמידי חכמים... הוא אוסף ואוגר עוד שמעתתא ועוד גופי תורה 'מפי השמועה'. וכשר' אבימי שומע שהשליח רב דימי הגיע מארץ ישראל... הוא רץ כל עוד נשמתו בנו... כדי לשמוע איזה גופי תורה חדשים יצאו מרבי יוחנן... ואז רבין מגיע מארץ ישראל ושוב כולם רצים להתעדכן מה ר' ינאי ור' יצחק ורבי אמי ור' אסי דורשים בתורה... ולאט לאט המזוודה של הראש מתחילה להתמלאות בהמון המון פריטים... ואז ר' אבימי מגיע עם מזוודה עמוסה וכעת צריך להתחיל למלאות את הארונות עד שהם יתמלאו לגמרי... **אז לדוגמא:** בבנין הפרטי של ר' אבימי יש קומה שלימה שנקראת **נגעים!!** כן... כל פרשת נגעים על קט"ז פסוקיה!! שבכל פסוק יש כן וכך יתורים ומיעוטים והקשות וגז"ש... מה שנקרא מגרות פנויות... ור' אבימי עשה שימוש אצל רבי עקיבא... והוא כעת מגיע לכאן עם מזוודה מלאה ב-842 דרשות בנגעים וכעת צריך לסדר את זה במדפים של ביתו- תורתו... ואז הוא מתחיל למלאות את הקומה של נגעים... (והנה... את זה הוא מכניס ב-בו בעורו... ואת זה ב'והיא הפכה... ואת המיעוט הזה בנגע צרעת **הוא!! והייתה לבנה היא כל בשר!!** טהור **הוא!** צרעת **הוא!** המכונה **הוא!** וטימא **הוא!** נתק **הוא!** בחרתי בכמה יתורים מדגמים... אבל זה אחד מאלף) והנה כבר כמעט כל הכלי איכסון מלאים... כמעט כל מילה נדרשת בפרשת נגעים... אבל עדיין!! עדיין חסר לו כמה עשרות דרשות בודדות... (רק לשבר את האוזן: יש נניח 105 פעמים **המן** בפרשה!! 98 הכהן הוא כבר דרש... ושבע עדיין לא...) אה... ככה?? אם ככה... אביי כבר ממחר למטבח ומכין את הרעבצען להתחיל לבשל

נקרא מסכת...

**אבל לא!!! בשורה התחתונה אני חוזר ביי!!!** אבל מסיבה אחרת לגמרי לגמרי!!! מי שחסר לו במסכת כתובות כמה וכמה דפים (ולא משנה איזה... אפילו דפים של אגדה) הוא לא יכול לעשות סיום... זה לא נקרא שהוא סיים... ואתה יודע למה?? לא תאמין למה... כי כשאתה לומד תלמוד בבלי מסכת כתובות!! אתה כעת מתארח בבית של רבינא ורב אשי... ויש כלי: **כשאתה מתארח, אתה צריך לכבד את בעל הבית**... ופה בבית הזה שנקרא "תלמוד בבלי", רבינא ורב אשי הבינו והחליטו שאלו ואלו התכנים של מסכת כתובות!!! למה?? ככה... שבביל זה הם רבינא ורב אשי...

וממילא אם אתה רוצה לעשות סיום ולהכריז שאתה השלמת את הספר הזה שנקרא גמ' מסכת כתובות... כאן אתה לא יכול לחתוך מפה ומשם לפי הבנתך... זה לא ספר שלך... זה ספר של רבינא ורב אשי!!! כאן הם קובעים את התכנים של המסכת... לא אתה!!! תכבד את המעמד!!!

אתה לא רוצה...?? לא מתאים לך? אין בעיה... תלמד משהו אחר... יש לימוד שנקרא עיון... בעיון לא לומדים גמ'... לומדים סוגיות... לומדים הרייעד... אין בעיה... בעיון אתה יכול לדלג בבת אחת ולקפוץ מפרק לפרק... אותו דבר בהלכה... בהלכה אתה יכול לקפוץ מפה לשם... כי אתה לומד גמ'... אלא הלכה!! אבל אם אתה רוצה לעשות סיום על גמרא מסכת שבת? לגמרא הזו יש מבנה מסוים!!! יש כן וכן תכנים שרבינא ורב אשי הבינו שזו מסכת!! אין לך רשות להיכנס לבית של רבינא ורב אשי ולהתחיל לתלוש דפים ולסנן לפי מה שמתאים לך ומה נראה לך חשוב ומה לא... לא!! זה לא הבית שלך!! פה לא אתה קובע!!!

עכשיו... אתה מבין לבד שאני לא מדבר פה נטו מזוית של חושן משפט שיש פה כאילו זכויות יוצרים לרבינא ורב אשי... לא זה הנושא... יש פה משהו קצת... קצת יותר עמוק... סו"ס תלמוד בבלי הוא ספר הספרים של תורה שבע"פ... אם הגמ' כ"כ חשובה ונשפך עליה כ"כ הרבה דיו והוקז עליה כ"כ דם של עמל התורה... כנראה שזה לא סתם... כנראה שאלו שחיברו את הש"ס ידעו מה שהם רוצים... ומהמקום הזה אנחנו אמורים לכבד את התכנים שהם הבינו שצריך להכניס שם... עכשיו לגופו של עניין: זה לא סתירה שאם אחרי ההבהרה הזו תתחיל שוב לשאול אותי אם חסר לי שלושה דפים... עשרה דפים... זה לא סתירה שאני שוב אתעצבן עליך... כי גם כאן יש היגיון... ותן לחכם ויחכם עוד...

אחד שמקפיד לספור כמה דמועות יצאו לו מהעיניים על אדם כשר... כי הוא רוצה לדעת כמה דמועות נמצאות בבית גניזו של הקב"ה... ההלו... אל תשכח שהתלמוד בבלי עצמו **גם!!!** חותר לאיזשהו יעד... מסכת זבחים רוצה להבין את פרשת עולה וחסאת ושלמים, ופרשת מנחות רוצה לדרוש כל תיבה בדיבורא דמנחה...

אז נכון שאנחנו לומדים מסכת ואנחנו כן צמודים לדפים מסוימים וכן חשוב להעצים את ההספק והדפים והכל נכון... אבל מותר במקביל להיכנס לבית המדרש של אביי ורבא ולזכור שכשהם למדו מסכת יומא... הם עמדו מול ארון גדול של שלושים פסוקים בפרשת אחרי מות שאני לבד סיכמתי בו למעלה מ-215 דרשות ויתורים... זאת אומרת: יש שם 215 מגירות ותאים ריקים... ואביי ורבא מילאו אותם בדרשות...

**עכשיו: למה כ"כ חשוב לי להגיד את זה?? אני אתן לך דוגמא מוכרת:** עוד מעט מסיימים מסכת יומא... ומישהו אמר לי ביאוש: מה אעשה... אין לי זכרון... מאוד קשה לי לזכור 88 דפי גמ'... לא נשאר לי כלום ממסכת יומא... אמרתי לו: אתה משקר!!! אמרת שאתה לא זוכר כלום ממסכת יומא... רוצה שאני אוכיח לך שאתה זוכר כמעט הכל??

תביא חומש ויקרא... תפתח פרשת אחרי... קדימה: **בזאת** יבא אהרן... **בפר** תקרא את הפסוק בעיון ותגיד לי מה דורשים מהפסוק?? **בזאת** במה שאמור בעניינא דמילואים (ד. **בפר** - ולא בדמו של פר מחלוקת בדף נ. כמות בד בד וכו'... בגדי קודש הם - הושוו כל הבגדים וכו'... פלוגתא דרבי ורשב"ש... בקיצור: הבן אדם היה בהלם מעצמו!!! הוא קרא איתי פסוק פסוק וזכר את כל הדרשות שכתוב בגמ' על כל מילה בפרשה... אמרתי לו: אודני!!! **זה!!! זה מסכת יומא!!!** מסכת יומא בשה"כ חותרת להבין מה כתוב בפרשת אחרי ב"ג מידות שהתורה נדרשת בהם... ואתה יושב לי כעת ומונה אחד לאחד מה הגמ' דורשת בדף נג ומה בדף ז'... ואתה עדיין לא דלגת על דרשה אחת...

**אז למה אתה מעליל עלילות?? למה אתה אומר שאתה לא זוכר מסכת יומא??** אתה זוכר את כל הגופי תורה של יומא!!! (כמובן שיש גם את הכך וכך דינא דרבנן שעל זה לא דיברנו...) אני אגיד לך מה אתה לא זוכר... אתה לא זוכר דפים!!! אתה לא זוכר את המשא ומתן... בסיידר... אז יש כאלו שזוכרים מדויק את כל הת"ש ואת המאי הווה עליה... ואיכא דאמרי ותנ"ה... **ואת זה אין לך!!!** קשה לך לזכור את המשא ומתן... קשה לך לזכור דפים... מה שאין לך אין לך... אבל מכאן ולהגיד שאתה לא יודע פרשת יומא?? אתה יודע את המסכת יומא שעליה!!! עליה אביי עשה יומא טבא לרבנן!!! כמדומני שיש כאלו שהמידע הזה יכול לפקוח להם את העיניים... דא עקא שבמקביל זה עלול לבלבל אחרים... לכן----

את הסעודה... יומא טבא לרבנן... יש פה תלמיד שהולך **לסיים** מסכת נגעים!!! הבנת?? המסכת נגעים הזו היא לאו דווקא כך וכך דפים... אלא מדובר **בבית** שנקרא תורה!!! בבית הזה יש קומה שנקראת נגעים!! והקומה הזו הייתה ריקה וברגע שימלאו אותה עד הסוף זה **שלימא מסכתא** "ובדעת חדרים ימלאו כל הון יקר ונגעים"

**למה חשוב לי להגיד את האריכות המתישה הזו???**

כי אם הצלחתי איכשהו להמחיש את זה (והלוואי...) אז תסכים איתי... שיש הבדל תהומי בין איך שאנחנו ניגשים ללימוד התורה לבין איך שתנא או אמורא ניגשו לגמ'... אנחנו, שלא באשמנתו ניגשים לפעמים ללימוד גמ' ממקום די מתכתי... אנחנו עומדים מול טקסט שצריך ללמוד אותו... יש פה כן וכך דפים שצריך ללמוד אותם... ויש כאלו **שיותר מידי** נצמדים לדפים ולטקסט ומספרי דפים וחצאי ש"ס... וזה טוב!!! אבל ההלו... לא לסיים שם! לא להיתקע שם!!! **אתה יודע איפה אני פוגש את זה בצורה הכי בולטת ומעצבנת???** בשאלות המוכרות של הסיימי מסכת בתשעת הימים או בערב פסח... ניגש אלי אחד: למדתי את כל מסכת יבמות אבל נשאר לי כמה חורים... ויש גם עשר דפים שלא למדתי בכלל... נו... זה נקרא סיום או לא נקרא?? עכשיו... אני שואל בכנות: נראה לך שיש תשובה על כזו שאלה?? בינינו... אתה באמת חושב שמי שיש לו כמה חורים במסכת זה נקרא שהוא **לא סיים** מסכת?? וכי מסכת של גמ' זה דין כמו הלל השלם שיש כאן מטבע שטבעו חכמים וצריך להגיד כל מילה בדקדוק חסרות ויתרות מתחילת המסכת עד סופה?? **ברור שלא!! נו... אז מה כן?**

נו... אז נתחיל להמציא כל מיני הגדרות... שאם חסר עשר דפים זה לא בעיה... נו... אבל חסר חמישים דפים... זה כבר כן בעיה?? אולי נחליט שזה עניין של אחוזים?? נו... אז כמה אחוזים?? נו... אתה מוכן לענות על השאלות מהסוג הזה?? לא יודע!!! אין על זה תשובה... **דבר אחד אני יודע: שכולנו מבינים שיש משהו מעצבן וצורם בכל הנימה של השאלה** אתה יכול להסביר במקומי מה מעלה לי את העצבים בשאלות האלו??

כי נכון שיש נ"ו דפים למסכת סוכה... לא פחות וגם לא יותר... אבל עדיין... מותר להבין שזה לא טקסט מרובע שצריך לעבור בבר קוד!! מותר להבין שבסופו של דבר למסכת יש נושא... יש יעד... ומסכת סוכה בתלמוד בבלי חותרת לדרוש ולהבין את החמשה פסוקים בפרשת אמור שמדברים על סוכה ולולב... (וכמובן עוד כמה דינא דרבנן בשמעתא דסוכה) ובגדול מי שהקיף את כל התורה שבעל פה שדורשת את עניינא דסוכה ולולב וניסוך המים וערבה... זה נקרא שהוא סיים מסכת סוכה!!

(חכה... עוד מעט אני אסתייג לגופו של עניין... אבל כעת תבין אותי...) **אתה מבין כעת מה מפרע ליי?** כשיש יותתת מידי הרבה שיח סביב הספקים של מספרי דפים... וכל הנושא מסתובב סביב זה... זה לפעמים מאבד את גבול הטעם הטוב ונשמע כמו



